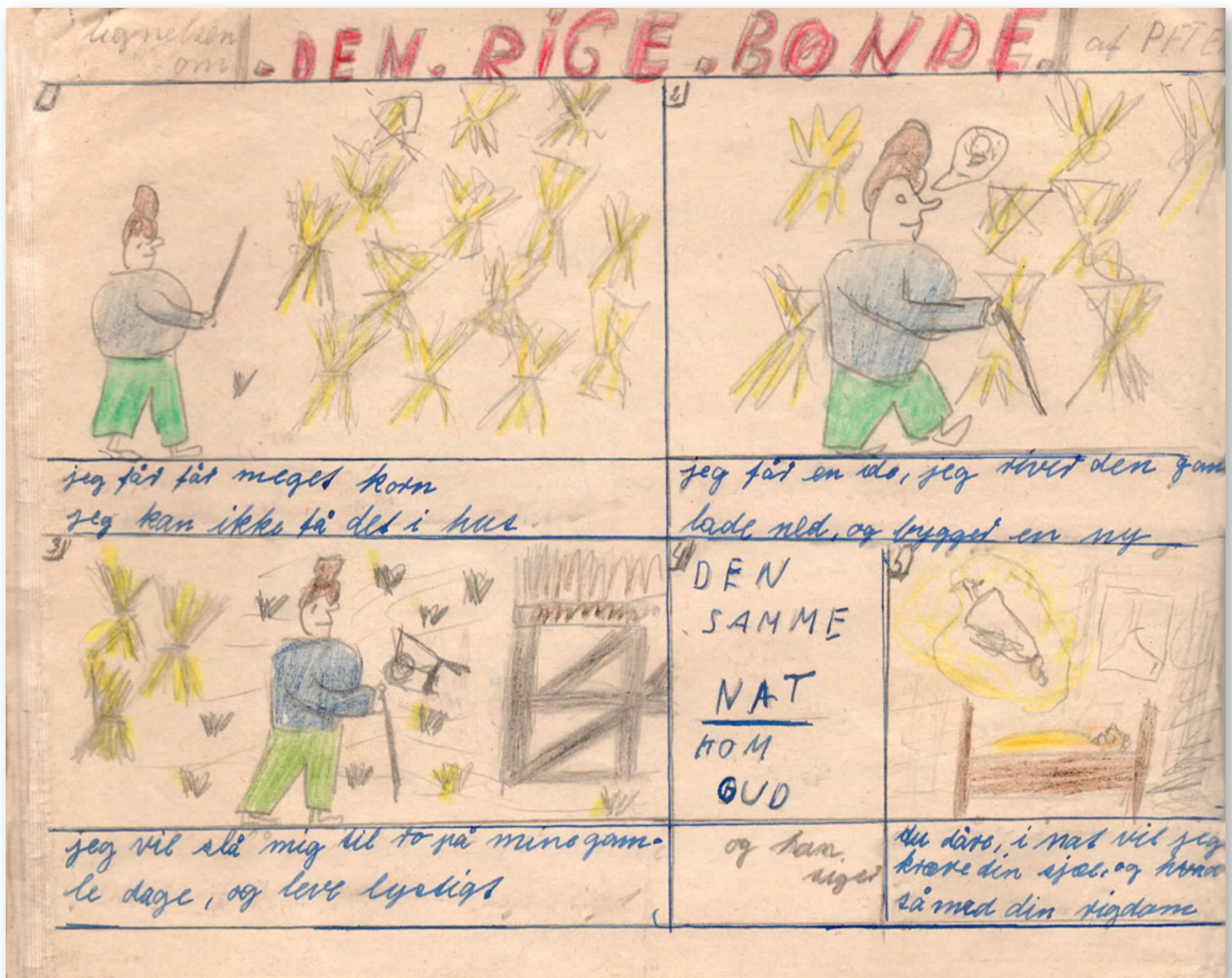

Peters julekalender

*24 små fortællinger fra min barndom
1959*

20. DECEMBER

REJSEGILDE

Så blev han henrettet, ham amerikaneren. Vi drenge har snakket meget om det de sidste dage. Det er lidt spændende og osse lidt uhyggeligt at gå og snakke om. Den dag han skulle være henrettet, blev det pludselig udskudt, men i går skete det altså. Vi har diskuteret, hvordan det må være at blive henrettet i et gaskammer? Er det lissom at drukne? Jeg kom til at tænke på skibet ved Grønland, som jeg helt havde glemt.

Jeg har ellers rigtig fået ros af fru Svendlund, som vi har til religion. Vi skulle genfortælle lignelsen om "Den rige bonde" som hjemmeopgave. Jeg ved ikke, hvordan

jeg kom på det, men jeg bestemte mig for, at i stedet for at skrive, så kunne jeg lave en tegneserie. Det var rigtigt sjovt at lave, men jeg var osse meget spændt på, hvad hun ville sige. Det var jo ikke sikkert, hun syntes, det var en god ide'. Og så ville jeg måske få skældud, selv om fru Svendlund er rigtig sød og flink. Hun er nok den lærerinde, jeg bedst ka' li'. Hun ligner lidt Cecilia la Cour. Da vi skulle ha' opgaverne tilbage, sad jeg spændt på min stol og var en lille smule nervøs. Fru Svendlund afleverede alle de andres opgaver, og til sidst var der kun min tilbage.

- Ja, så er der jo kun Peters tilbage, sagde hun og kiggede ud over klassen.

Jeg kiggede ned i bordet. Nu skete det.

- Peter har lavet en tegneserie af lignelsen, prøv at se. Og hun viste mit hæfte frem.

- Det er en virkelig god ide Peter. Det har jeg aldrig set før, det er flot, det skal du bare blive ved med. Rigtig, rigtig flot Peter.

Nej, hvor blev jeg stolt. Jeg havde lavet noget, de andre ikke havde tænkt på, og jeg fik den dejlige fornemmelse i maven, når der sker noget godt. I frikvarteret skulle alle se min tegneserie, og de fleste syntes, at det var virkelig flot lavet. Mest pigerne.

Det var osse det første, jeg fortalte til mor, da jeg kom hjem fra skole, og hun blev osse rigtig glad.

- Der ka' du se. Det er måske slet ikke så slemt at gå i skole i Varde.

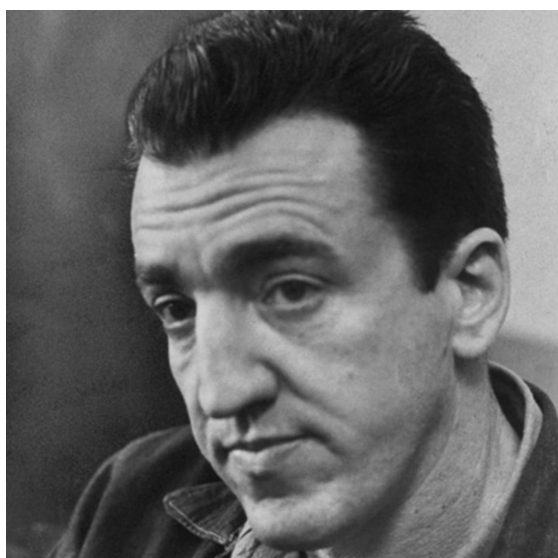
Det kan godt være, at hun har ret. Det håber jeg i hvert fald.

I går havde vi en slags rejsegilde på huset ude på Ortenvej. Den store murer fra Tinghøj, som bygger vores hus, fortalte mig den anden dag, at normalt holder man en lille fest og sætter en krans op, når tømrerne har rejst tagspærerne. Men vores hus skal ha' fladt tag. Far syntes, vi skulle holde en lille fest for håndværkerne, så i går fik de øl og pølser og Ulrik og mig sodavand. Mor lavede osse kaffe og havde bagt en stor kage, så der var nok til alle. Det var rigtig hyggeligt at sidde sammen med håndværkerne og høre de voksne snakke. Pludselig sagde en af murerne, at han havde hørt Ulrik og mig gå og synge Tom Dooley, så nu syntes han, vi skulle synge den for dem allesammen. Først ville vi ikke, for det var da flovt at stå der og synge foran dem allesammen. Men til sidst gjorde vi det nu alligevel. Vi stod op på en murerbalje, der var vendt på hovedet - kiggede på hinanden og så sang vi, så godt vi kunne sangen om Tom Dooley, der myrder sin kæreste og bliver hængt. De klappede alle sammen af os, og råbte: Ekstra nummer, ekstra nummer, men vi kunne ikke flere, så vi sprang ned fra baljen. Vi blev rigtig stolte, da en af murerne kaldte os for Two Jacks, for det er jo Four Jacks, der synger den, når vi hører Tom Dooley i radioen.

Det er rart, at byggeriet nu er kommet godt i gang og vide, at her kommer vi engang til at bo. Så må det ta' den tid, det tar'. Det gør det hele lidt nemmere at bo i den lille lejlighed i Sønder Varde.

Facts & kommentarer

Caryl Chessman.

Amerikaneren, som blev henrettet i gaskammeret, hed Caryl Chessman. Han blev, som den første amerikaner, dømt til døden for kidnapping uden dødelig udgang. Han sad 12 år i San Quentin, hvor han skrev 4 bøger. Hans henrettelse blev flere gange udsat, mens så endelig skete det.

Four Jacks synger sangen om Tom Dooley i dansk fjernsyn.